

Wat bracht het Evangelicalisme op deze verschrikkelijke plaats?

David Cloud, http://www.wayoflife.org/index_files/what_brought_evangelicalism.html, 19-6-2013

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Het volgende is een uittreksel van THE EMERGING CHURCH IS COMING, een gratis eBook verkrijgbaar bij http://www.wayoflife.org/free_ebooks/

Modern “evangelicalisme” is een groot huis met vele kamers. Er zijn kamers die een vrouwelijk concept van God promoten. Kamers die twijfel zaaien over de noodzaak van de bloedverzoening van Christus en de eeuwige hel. Kamers waar “gelijke seksen huwelijk” acceptabel is. Kamers die de ketterij van het universalisme promoten. Kamers waar Maria een middelares is tussen mens en God. Kamers die de geest leeg makende praktijk van “meditatie” praktiseren. Kamers die vol staan met boeken van oude ketteren.

Soms brengen zij die in de meer conservatieve kamers zijn, milde “waarschuwingen” over hen in de meer liberale kamers, maar in de praktijk is het evangelicalisme één grote familie, omdat de “conservatieve” kamers niet afgescheiden zijn van de meest liberale kamers

Er zijn vele wegen die leiden naar al deze kamers, zoals de wegen van contemporaine praise-muziek, de weg van het oecumenische evangelicalisme, en de weg van contemplatief gebed.

Wat bracht het evangelicalisme op deze verschrikkelijke plaats, en waar moeten bijbelgelovige fundamentalisten voor uitkijken?

De evangelicale beweging nam een dramatische nieuwe wending in het midden van de 20ste eeuw, en we zien de verwerpelijke vrucht ervan vandaag. Ze is groot, invloedrijk, rijk, intellectueel interessant, maar ze is ook gevuld met wereldlijk compromis en ketterijen.

Hoe kwam het evangelicalisme op een plaats waar sommigen van zijn meest prominente leiders een roman (“The Shack” - “De Uitnodiging”)¹ accepteren die God afbeeldt als een niet-oordelende, rock & roll-liefhebbende vrouw?

Hierna enkele dingen die het evangelicalisme bracht op deze verschrikkelijke plaats, en dit zijn precies de dingen die doorheen vele fundamentalistische, bijbelgelovige kerken voorttijen.

En de “independent baptists” (onafhankelijke baptisten) staan vandaag op dezelfde plaats als de new evangelicals slechts enkele decennia geleden.

Hol evangelisme en verwarring over het Evangelie

Evangelicale kerken zijn gevuld met naamchristenen die geen duidelijk wedergeboorte getuigenis hebben. Op de National Pastor’s Conference in 2009, dat ik bijwoonde met media legitimatie, vroeg ik verschillende mensen wanneer zij gered werden en ik hoorde de getuigenissen van verschillende sprekers, en toen bleek dat bijbelse getuigenissen van redding jammerlijk zeldzaam waren. Eén lutheraanse pastor vertelde me dat hij altijd een christen is geweest.

In feite bracht de conferentie haar eigen getuigenis langs deze lijn. Aanwezig werden gevraagd: “Welk percentage van uw congregatie probeert actief te leven wat de Bijbel leert?” Een overweldigende meerderheid van de pastors, bijna 80%, antwoordde dat minder dan één vierde van hun kerkleden proberen de Bijbel te gehoorzamen! Wat is dat anders dan een gebrek aan bijbelse redding! Zoals de apostel Paulus zei: “Zij belijden dat zij God kennen, maar zij verloochenen Hem met hun werken, aangezien zij verfoeilijk zijn en ongehoorzaam en tot elk goed werk ongeschikt” (Titus

¹ Lees hierover <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Jezus-wereld.pdf>.

1:16). En de apostel Johannes voegde eraan toe: “Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet” (1 Johannes 2:4).

Het boek “Emerging Churches” door Eddie Gibbs en Ryan Bolger bevat de getuigenissen van do-zijnen emerging church leiders. Slechts enkelen vertonen enige gelijkenis van bijbelse redding. Beschouw de volgende voorbeelden, die typisch zijn:

Jonny Baker van Grace, Londen, Engeland: “Ik had God lief, wist dat ik door Hem geliefd was, vanaf jonge leeftijd. Ik ontving de gave van tongen toen ik pas vier jaar oud was” (p. 240).

Kester Brewin van Vaux, Londen, Engeland: “Ik kan wijzen naar de Billy Graham rally in 1984 als een bekering, maar dat was veel meer **een moment van versterking van een geloof dat er altijd is geweest**” (p. 248).

Roger Ellis van Revelation Church in Chichester, Engeland: “In mijn late tienerjaren had ik een dynamische ervaring van God, een ontmoeting van de Geest in een crazy charismatische kerk langs de weg” (p. 268).

Barry Taylor van Sanctuary in Santa Monica, Californië: “Uiteindelijk nam ik het Christendom niet aan. Ik nam Jezus aan in plaats daarvan, omdat Jezus cool leek en mensen vriendelijk behandelde. Van die tijd af trachtte ik Jezus te volgen” (p. 311).

Andy Thornton van Late Service in Glasgow: “Toen ik zeventien was, bad ik een gebed, en dat was geen probleem, **omdat ik mezelf niet echt zag als een ongelovige**. Ik voelde iets dat warm en bevestigend was, en vrij activerend” (p. 314).

In feite hebben velen binnen de emerging church beslist dat redding niet een gebeurtenis is maar een proces. Shane Hipps, een van de sprekers op de National Pastor’s Convention, zegt: “... er is een toenemende acceptatie geweest van een procesconcept van bekering”, en: “... de categorieën van gelovige en ongelovige ... worden niet langer gehanteerd om een doelwit voor evangelisatie te definiëren” (Hipps, *The Hidden Power of Electronic Culture*, Zondervan, 2005, pp. 78, 81).

Beschouw Robert Webber, een van de meest invloedrijke stemmen in de emerging church. Hij groeide op in het gezin van een fundamental baptist pastor, maar wat hem ontbreekt in zijn autobiografisch verslag is een bijbels getuigenis van redding. Webber argumenteerde dat redding geen bekeringservaring heeft en hij bevestigde dat hij zo’n ervaring niet heeft. Hij zei dat berouw “een dramatisch begin kan hebben of kan komen als een resultaat van een proces over de tijd” (*The Divine Embrace*, p. 149). Hij kwam ertoe redding te zien als een sacramenteel proces dat begint bij de doop, en dat is één reden waarom hij aansloot bij een episcopale kerk en dat hij zich perfect comfortabel voelde bij het Rooms-katholicisme. Webber beschreef vele ervaringen die hij had met zijn studenten aan het Wheaton College, maar hij geeft geen voorbeelden dat hij hen te adviseerde tot persoonlijke redding.

De erg invloedrijke Tony Campolo heeft dezelfde kijk op redding, dat het veeleer een proces is dan een gebeurtenis.

De zuiverheid van het evangelie en persoonlijke redding is fundamenteel voor het handhaven van de waarheid en het zuiver houden van kerken, en redding is een bovennatuurlijke geboorte en geen sacramenteel proces. Zij die niet gered zijn hebben niet de inwonende Geest van de waarheid en kunnen de Bijbel niet correct interpreteren en ze hebben niet de ijver om bijbelse waarheden te verdedigen.

Fundamentalistische baptisten verkeren hier in het gevaar van de technieken van “quick prayerism” dat zo alom heersend is. Dit verwijst naar de zielenwinnende methodologie die snel iemand manipuleert met verkoperstechnieken tot het bidden van gebed, zelfs wanneer er geen bewijs is van overtuiging en berouw. Men is er dan vlug bij die persoon te verzekeren van redding alhoewel er geen bewijs is dat hij gered is. Mijn vrouw en ik hebben in het verleden getracht twee quick prayerism zielenwinningscampagnes op te volgen.

Eén kerk die wij 35 jaar geleden bijwoonden had een Foster Club programma, en elke week waren er berichten van mensen die “gered” werden. De pastor vroeg ons deze mensen op te volgen en gaf ons een stapel informatiekaarten, maar toen wij poogden dat te doen ontdekten we dat deze “gered-

de” mensen geen interesse hadden in de dingen van Christus en dat zij ons niet eens wilden spreken! In 2000 of 2001 deden we op een County Fair ministry een opvolging van beslissingskaarten die ingevuld waren door mensen die het zgn. zondaarsgebed hadden opgezegd. Opnieuw, van de vele mensen die “gered” waren konden we geen bewijs vinden dat zij geïnteresseerd waren in kerkbezoek of ons te bezoeken om de Bijbel te bestuderen. Het onmiskenbare kenmerk van “quick prayerism” is dat slechts een erg klein percentage van door de kerk gerapporteerde “reddingen” enige bijbelse realiteit vertonen.

Sommigen argumenteren dat ten minste het evangelie wordt gepredikt en sommige mensen toch gered worden in deze context, maar het feit is dat mensen geïndoctrineerd worden met de boodschap. Als je een slachtoffer ontmoet van een quick prayerism programma en tracht met hen te spreken over de redding van zijn ziel, zal hij antwoorden: “Ik heb dat al gedaan”, zelfs al leeft hij nog steeds zoals de duivel. Wat hij bedoelt is dat hij “het gebed gebeden heeft” en hij de verzekering kreeg van een quick prayer evangelist.

Dit zou een belangrijke reden kunnen zijn waarom de independent baptist beweging zo geteisterd wordt door immoraliteit, bijbelse oppervlakkigheid en vleselijkheid.

Kerken die niet bijzonder zorgvuldig zijn met betrekking tot redding en het aannemen van leden, kunnen gevuld worden met naamchristenen. In ons zendingswerk van bijna 2 decennia hebben wij gepredikt tot hindoes in Zuid-Azië, en hun eerste neiging na het horen van het evangelie is te trachten Jezus bij hun andere goden toe te voegen en zo half-hindoe, half-christen te worden. Vermits we geen “half-hindoe, half-christen” mensen als kerkleden willen hebben, zijn wij erg zorgvuldig over het ontvangen van mensen als lidmaten. Wij zijn geduldig en zorgvuldig met hen om zeker te zijn dat zij het evangelie begrijpen.

Als zij belijden bekeerd te zijn en hun geloof gesteld te hebben in Christus, en we hebben een zeker vertrouwen dat hun getuigenis echt is, dan plaatsen we hen in een doopcursus om hen verder te onderrichten over het evangelie en het doel van de doop. Aan het eind van deze cursus, komen zij voor de kerkleiders en hun vrouwen en dan geven zij hun getuigenissen. Indien één van de leiders twijfelt over een persoon zijn bekering, dan gaat de doop niet door.

De reden waarom wij dit doen is het beschermen van de kerken en de zuiverheid te behouden in het werk van God in deze verwarrende en boze dagen.

Het evangelie zuiver houden en zorgvuldig zijn met betrekking tot redding en kerklidmaatschap zijn fundamenteel voor al het andere wat wij doen.

De oordeel-niet filosofie; tolerantie van dwaling; een positieve benadrukking

Iets anders dat de evangelicale beweging gebracht heeft tot zijn huidige afvallige staat is de oordeel-niet filosofie. Toen het new-evangelicalism werd gesticht na Wereldoorlog II, verwierpen hun leiders de “negatieve” benadrukking van het oude “fundamentalisme”. Zij wilden een positiever, minder kritisch Christendom.

Dit, evenwel, is een volledige verwerping van het bijbelse gebod om zonde en dwaling te berispen en te weerleggen. Het is een afwijzing van het voorbeeld van de apostelen en profeten die deze bediening voluit beoefenden. Johannes de Doper werd onthoofd voor het berispen van een onwettig huwelijk van Herodes Antipas, de viervorst. De Heer Jezus Christus veroordeelde de farizeeën in de strengste termen (Mattheüs 23). De apostel Paulus identificeerde en veroordeelde voortdurend zonde en ketters, net zoals Petrus, Jakobus en Johannes dat deden.

Wanneer dit type van oordeel nagelaten wordt, is de duivel vrij om te handelen, en zonde en dwaling verspreiden zich dan snel.

Op de National Pastor’s Conference in San Diego in 2009 interviewden wij Leighton Ford, Billy Graham’s schoonbroer. Ik zei hem dat de conferentie de toestand vertegenwoordigde van het evangelicalisme vandaag en vroeg hem of hij tevreden was met de toestand waarin de beweging de laatste vijftig jaar was terechtgekomen. Ik herinnerde hem eraan dat er binnen het evangelicalisme luide stemmen opgaan die zulke belangrijke doctrines als het echte evangelie zelf, de plaatsvervangende

verzoening en de eeuwige pijnlijke hel in vraag stellen. Dit was nu een goede gelegenheid voor hem om bv. als volgt te antwoorden: “Ik ben erg bedroefd dat we in deze toestand zijn gekomen. Zij die dwaling leren zouden veroordeeld moeten worden, niet geprezen. Brian McLaren bijvoorbeeld, verwoest het geloof van mensen met zijn ketterijen, en William Young predikt een valse god”. Maar Leighton Ford zei zoiets helemaal niet, uiteraard. In plaats daarvan antwoordde hij: “Ik wil anderen niet bekritisieren” en daarna brak hij het gesprek bruusk af toen wij trachtten daarop door te gaan.

Het kan erg vroom klinken je medechristenen niet te bekritisieren, maar het is complete ongehoorzaamheid aan Gods Woord, dat ons beveelt hen in het oog te houden die iets anders dan het apostolische geloof onderwijzen (Romeinen 16:17) en “om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is” (Judas 3).

De “ik zal anderen niet bekritisieren” filosofie is het fundamentele principe dat het evangelicalisme verwoest heeft. **Zij die in de Bijbel geloven en weigeren hun stem te verheffen tegen dwaling zijn verraders van Jezus Christus.** Zij staan toe dat dwaling groeit en gedijt. Zij zijn de “dienstige idioten” van kettters en compromitteurs.

Wanneer dwaling niet duidelijk geïdentificeerd en terechtgewezen wordt, kan zelfs de prediking van de waarheid een aanpassing aan dwaling vertonen. Toen Billy Graham in Rooms-katholieke kerken predikte, bijvoorbeeld, heeft hij het evangelie op een vage manier gepredikt, en heeft hij geweigerd het Rooms-katholicisme als vals te identificeren, en heeft hij geweigerd het evangelie van Rome te contrasteren met dat van de Bijbel. Als gevolg daarvan hebben zijn katholieke toehoorders typisch geloofd dat hij fundamenteel hetzelfde zei als hun priesters en werden zij bevestigd in hun dwaling. Dit is onverdedigbaar.

Wij waren getuige van hetzelfde op de National Pastor's Conference. Bill Hybels predikte een boodschap aan die gemengde menigte over “luisteren naar God”. Hij drong er bij de menigte op aan aandacht te schenken aan wat God hen vertelt te doen. Hij zei bepaalde goede dingen, zelfs gaf hij een bijbels klinkend getuigenis van redding, maar door te doen alsof zijn luisteraars geredde mensen waren die gezond in het geloof waren, en door niet duidelijk de ketterijen die aanwezig waren te identificeren en terecht te wijzen, hielp Hybels de duivel en zijn leugens.

Afwijzing van bijbelse afscheiding

Hand in hand met de oordeel-niet filosofie gaat de afwijzing van bijbelse afscheiding. Harold Ockenga, die beweerde de term “new evangelicalisme” in 1948 bedacht te hebben, zei: “Wij wijzen separatisme af” (Voor documentatie zie ons gratis e-book “New Evangelism: Its History, Characteristics, and Fruit” - http://www.wayoflife.org/free_ebooks/).

Separatisme afwijzen is het gebod van God afwijzen en het afbreken van de beveiligende muur die God heeft gegeven om ons te beschermen tegen alle winden van dwaalleer en listen van de duivel. Geen wonder dat de evangelicale beweging gevuld is met leerstellige verwarring. Het Woord van God waarschuwt: “Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden” (1 Korinthiërs 15:33). Evangelicals zijn lang misleid geweest. Zie <http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>.

In dit licht is het vreselijk dat er een groeiende afwijzing is van separatisme onder fundamentalistische baptisten. Er is een veranderende stemming, een groeiende afkeer voor “judgmentalism” (oordeel-isme). Er is een groeiende sympathie voor evangelicals zoals Billy Graham, Anne Graham Lotz, Chuck Swindoll, Charles Stanley, James Dobson, David Jeremiah, Kay Arthur, John Maxwell, Philip Yancey, Max Lucado, Ravi Zacharias, Al Mohler, John Piper, en een hoop anderen.

Er is een groeiende niet-kritische relatie tussen de leden van independent baptist kerken en christelijke radioprogramma's en boekhandels zoals Family Christian Bookstore en Lifeway Christian Stores, die tot overvloeien gevuld zijn met de new evangelical filosofie [vergelijk de “christelijke” boekhandels in onze eigen landen, met vooral hun charismatisch verderf]. Er is een groeiende tendens om bruggen te bouwen naar evangelicals door het gebruik van contemporaine praisemuziek. Er is ook een groeiende tendens bij fundamentalistische leiders om de geschriften aan te bevelen van evangelicals in hun blogs.

Bijbelse onwetendheid en gebrek aan opleiding in zaken waar wij vandaag mee te maken krijgen

Het gewone lid van een evangelicale kerk is bijbels onwetend en niet opgeleid in geestelijke zaken. Erg weinigen kunnen de natuur verklaren van Rome's sacramentele evangelie of de mis. Erg weinigen zijn in staat de dwalingen te weerleggen van zulke ernstige geestelijke gevaren als deze van de pinksterbeweging, zevendedags adventisme, contemplatief mysticisme, en de new age.

Ik betwijfel dat het gewone lid van een fundamentalistische bijbelgelovige kerk enigszins beter opgeleid is. Het is belangrijker dan ooit voor kerkleiders om hun volk te gronden in Gods Woord en hen op te leiden om de hedendaagse dwalingen te onderscheiden.

Al te dikwijls kan van bijbelgelovige kerken vandaag gezegd worden, wat van Israël vroeger werd gezegd: "Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is" (Hosea 4:6). In mijn ervaring is een gemiddeld lid van een bijbelgelovige kerk niet toegerust om effectief om te gaan met de geestelijke gevaren die verscholen liggen in de rekken van een typische christelijke boekhandel. Het gemiddelde kerklid ontvangt weinig praktische waarschuwingen van hun leiders en leraars en zij zijn niet geïnteresseerd in de opbouw van een bibliotheek met materiaal dat hem kan beschermen tegen geestelijke gevaren.

Als deze situatie niet rechtgezet wordt, zullen de Brian McLarens en de dwaallichten van de "emerging" wereld zonder twijfel velen verslinden van onze kinderen en kleinkinderen, precies zoals zij dat van plan zijn te doen.

Wereldlijkheid

Vermits het new evangelicalism separatisme verworpen heeft, en het objectief heeft te communiceren met de moderne cultuur, is het niet verwonderlijk dat ze bedorven werd door die communicatie (1 Korinthiërs 15:33).

In 1978 observeerde Richard Quebedeaux: "Gedurende de vestiging van hun respectabiliteit in de ogen van de bredere maatschappij zijn de evangelicals moeilijker en moeilijker te onderscheiden geworden van andere mensen", en: "... de bredere cultuur heeft een grondige impact gehad op de evangelicale beweging als geheel" (*The Worldly Evangelicals*, pp. 114, 115). Quebedeaux beschreef hoe evangelicals zich inlieten met rockmuziek, dansen, drinken, roken, wereldse films, echtscheiding en hertrouwen, profaniteiten, pornografie, en zelfs het gebruik van marihuana.

Er is een capitulatie geweest voor de popcultuur, wereldse muziek, de goden van de wereld zoals professionele sporten, de modewereld, milieuactivisme en wereldse zaken zoals feminisme en "gelijkheid" voor homoseksuelen.

Wereldlijkheid is uit het vlees en verblindt geestelijkheid. De apostel Petrus vermaande ons dat wij ons zouden "onthouden van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen de ziel" (1 Petrus 2:11)

Datgene wat gebeurde in het evangelicalisme van de jaren (19)70 gebeurt nu onder fundamentalistische baptisten, en het resultaat zal dezelfde massale afvalligheid zijn.

Moderne bijbelversies

De acceptatie van moderne bijbelversies heeft het gezag van de Bijbel verzwakt onder evangelicals. Deze versies verwerpen de God-erende Textus Receptus², waarop de oude protestantse vertalingen gebaseerd waren, en kiezen voor de corrupte Alexandrijnse of Egyptische teksten, en verschillende moderne versies hanteren zelfs de gevaarlijke parafraasemethode van vertalen.³

---

² De Textus Receptus (= *Aanvaarde Tekst*), volgens de uitgave van de Parijse drukker Robert Etienne (Stephanus) in 1550 heeft als basis gediend voor het Nieuwe testament van de Reformatiebijbels, zoals de King James Version 1611 en de Nederlandse Statenvertaling 1637.

³ Zie hoe de moderne Telosvertaling afwijkt van de op de Textus Receptus en de daarop gebaseerde Statenvertaling: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/TR-SV_versus_NA-Telos.pdf. Zie hier de corrupties in de NBG-vertaling (1951): <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Corrupties-NBG.pdf>.

Toen ik een dienst bijwoonde in de Saddleback Church (Rick Warren), enkele jaren geleden, zag ik weinig mensen die een Bijbel bij zich hadden. Als ik het gebouw binnenkwam werd mij een bulletin gegeven met de schets van de ochtenddienst en met de Bijbelverzen reeds uitgetypt. Er werden verschillende moderne versies gebruikt in die ene boodschap, en dus zou het onmogelijk geweest zijn het geheel te volgen met je eigen Bijbel, ongeacht welke versie je meebracht.

In dit milieu werd het duidelijke “Zo zegt de Heer” vervangen door “mijn versie zegt zo en zo; wat zegt jouw versie?” Dit leidt veeleer tot “verhaalvertellerij” dan bijbelse prediking, veeleer tot breedgeestige tolerantie dan Schriftuurlijk dogmatisme.

Fundamentalistische kerken die de moderne versies adopteren zouden hier goed moeten over nadenken en zich niet haasten naar de verwoesting.

Contemporaine christelijke muziek

Contemporaine Christelijke Muziek (CCM) is een van de grote oecumenische banden vandaag. Deze zelfde muziek wordt gebruikt door katholieken, lutheranen, methodisten, presbyterianen, baptisten, enz. Bij een van mijn predikingsreizen naar de Filippijnen bezocht ik een rooms-katholieke boekhandel in Manilla, en zij speelden daar “evangelicale” contemporaine praisemuziek.

Deze muziek is sensueel (b.v. de hard rock back beat), gewoonlijk leerstellig hol, ervaringsgeoriënteerd en repetitief. Ze doet afbreuk aan kritisch, degelijk leerstellig denken en moedigt aan tot een meer emotionele, breedgeestige benadering van het geloof.

En wanneer deze muziek in een bijbelgelovig gezin of bijbelgelovige kerk binnenkomt, verandert ze uiteindelijk alles.

Wijlen evangelist Gordon Sears zag het begin van de capitulatie van fundamentalistische baptisten voor contemporaine praisemuziek voor hij stierf in 2001, en hij begreep het onderwerp erg goed. Hij waarschuwde: “Wanneer de standaard van muziek wordt verlaagd, dan wordt ook de standaard van kleding verlaagd. Wanneer de standaard van kleding wordt verlaagd, dan wordt de standaard van gedrag verlaagd. Wanneer de standaard van gedrag wordt verlaagd, dan wordt de waarderinggraad voor Gods waarheid verlaagd”.

Ernest Pickering gaf dezelfde waarschuwing: “misschien bespoedigt niets het afglijden naar new evangelicalisme meer dan de invoering van CCM. Ze leidt onvermijdelijk naar een gradueel afglijden op andere gebieden, totdat de hele kerk geïnfiltrerd is met ideeën en programma’s die vreemd zijn aan de originele positie van de kerk”.

Frank Garlock heeft gezegd: “Als een kerk start met CCM zal ze uiteindelijk alle andere standaarden verliezen”.

Trots op geleerdheid

Er is nog één ding dat ik wil vermelden, iets dat het evangelicalisme heeft gebracht tot zijn huidige afvalligheid, en dat is de trots op geleerdheid. Sprekend op de jaarlijkse conventie van de National Association of Evangelicals in 1971, zei Billy Graham: “Ik geloof dat *Christianity Today* een hoofdrol heeft gespeeld in het geven van INTELLECTUELE RESPECTABILITEIT en initiatief aan evangelicals, die 29 jaar geleden zo drastisch nodig waren”.

John R.W. Stott, wiens boeken gepubliceerd worden bij InterVarsity Press, zei: “Vóór 50 jaar en meer heb ik erop aangedrongen dat authentieke christenen geen fundamentalisten zijn. Fundamentalisten neigen ertoe ANTI-INTELLECTUEEL te zijn ...” (Stott, *Essentials: A Liberal-Evangelical Dialogue*, 1988, p. 90). De jongere evangelicals in de anglicaanse kerk, die sterk door Stott beïnvloed werden, zijn “op zoek naar een RESPECTABELE THEOLOGIE” (Iain Murray, *Evangelicalism Divided*, p. 175).

De zoektocht naar scholastische respectabiliteit in de ogen van het afvallige Christendom en een goddeloze seculiere wereld drijft mensen veel verder dan de bijbelse eenvoud en leer.

Studie is goed en belangrijk (2 Timotheüs 2:15; Titus 1:9), en predikers zouden ijverige studenten moeten zijn, maar trots is dodelijk. God waarschuwt tegen intellectuele trots. “Als de hovaardigheid komt, zal de schande ook komen; maar met de ootmoedigen is wijsheid (Spreuken 11:2).

De apostel Paulus zei:

“Let namelijk op uw roeping, broeders: er zijn onder u niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel aanzienlijken. Maar het dwaze van de wereld heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en het zwakke van de wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen. En het onaanzienlijke van de wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en wat niets is, om wat iets is teniet te doen, opdat geen vlees voor Hem zou roemen” (1 Korinthiërs 1:26-29).

Afvalligheid begint gewoonlijk bij would-be intellectuelen. Dit is het wat de ondergang bracht van de Harvard Universiteit in de vroege 19de eeuw. In hun ijver voor intellectuele respectabiliteit brachten zij een ongelovige unitariër binnen, vermaard voor zijn geleerdheid om de universiteit te leiden, en dat verwoestte het geestelijke leven van het instituut.

De wijze bijbelgelovige is niet anti-intellectueel in de betekenis van anti-leren en anti-opleiding, maar hij begrijpt de gevaren die inherent zijn aan menselijke geleerdheid vanwege de gevallen natuur van de mens, en hij is tegen humanistische geleerdheid die ontdaan is van en antagonistisch tot Gods Woord. Getrouwe bijbelstudenten zijn geen critici van Gods Woord.

Gods volk is, voor het grootste deel, gewoon. Zij hebben geen intellectualisme nodig maar wel eenvoudige en praktische bijbelse waarheid. Gods waarheid heeft een fundamentele eenvoud die de gewone mens kan begrijpen. “In die tijd antwoordde Jezus en zei: Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard” (Mattheüs 11:25).

Het is de duivel die de dingen gecompliceerd maakt. “Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is” (2 Korinthiërs 11:3).

De nieuw evangelicale benadering van theologische geleerdheid hebben diegenen die ze najaagden verdorven. De trots van intellect is een gevaarlijke strik. De apostel Paulus waarschuwde: “Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden” (1 Korinthiërs 15:33). Het verkrijgen van indrukwekkende geloofsbrieven van geleerdheid vereist een nauw aansluiten met ongelovigen en afvalligen, iets wat hoogst gevaarlijk is en uitdrukkelijk verboden om te doen (Psalm 1:1-3; Romeinen 16:17; 2 Korinthiërs 6:14; 2 Timotheüs 3:5; 2 Johannes 9-11).

De trots van geleerdheid is een reëel gevaar onder vele onafhankelijke baptisten. Dit is één reden waarom de gereformeerde theologie zich verspreidt. En het zijn de would-be intellectuelen die de kritische Griekse tekst adopteren.

Conclusie

Inderdaad, de emerging church komt naar de onafhankelijke baptisten. Het is niet iets “ver weg”. Haar destructieve zaden worden gezaaid in ons echte midden, en onwetendheid en apathie en compromitterende neutraliteit zal de strijd niet winnen.